

Aftur stendur val fyrri durum, maður og kvinna fara til valborðið at seta kross fyrri tann flokk, ella 1 av valevnunum í tí flokki, sum tey halda umboðar tey best á tingi.

Javnaðarflokkurin, listi C, er tann flokkur, sum umboðar arbeiðsmannin -arbeiðskvinnuna, fiskimannin og allar lántakarar best. Hesir stættir eru teir, sum tívveru eru lægstlöntir, tí hevur Javnaðarflokkurin altíð sæð tað sum sína uppgávu at betra korini hjá hesum stættum. Korini eru blivin betri, men enn er ikki rokkið á mál.

Javnaðarflokkurin hevur arbeiðt fyrri, og vil bliva

Øll skulu fáa líka góða byrjan í lívinum

Børnini skulu fáa best møgulegar umstøður at vaksa upp undir, skrivur Poul Jacob Olsen, valevni javnaðarflokksins í norðoyggjum m. a.

við at arbeiða fyrri, at øll skulu fáa líka góðan start í lívinum, børnini skulu fáa best møgulegar umstøður at vaksa upp undir.

Tey ungu skulu øll hava sama rætt til lærdóms og lesna, óansæð um tey peningaligu viðurskiftini heima ikki eru so góð. Tey, ið bera tær tyngstu byrðarnar, eru miðjan í fólkinum, tað arbeiðandi fólk, ið bera dagsins sveitta og møði.

Her er tað ójavnin sum oftast kemur fram, grundirnar kunnu vera mangar, ið her kunnu spæla inn, tað kann vera eitt ella annað óhapp, ið einum hevur verið fyrri, sum ger, at ein verður verri stillaður enn ein annar.

Hesum hevur Javnaðarflokkurin arbeiðt fyrri at beta uppá við teimum sosialu lógnum, og vil gera alt, tað, hann kann fyrri at gera hesar lógir betri.

Tey eldru og tey gomlu, her hevur Javnaðarflokkurin altíð arbeiðt fyrri at korini hjá teimum skulu verða so góð sum møguligt, og vil bliva við at fáa kor teirra betri.

Javnaðarflokkurin er tykkara flokkur, farið á val og seti x fyrri lista C, tað hava tit gjørt eitt gott val.

Poul Jacob Olsen
Klaksvík

Vit ynskja ikki fimtiárin aftur

— Tá meginparturin av okkara arbeiðsføru monnum mátti leita burtur í onnur lond sum fremmandaarbeiðarar. Vit ynskja ein sterkan javnaðarflokk til aftur, sum kann fáa samfelagsskapin á aftur beina leið, skrivur Hans Jørgensen m. a.

Tey, sum minnst árin eftir seinna kriggj fram til 1958, minnst eitt tungt og dapurt tíðarskeið í søgu okkara. Meginparturin av okkara arbeiðsføru monnum máttu leita burtur í onnur lond sum fremmandaarbeiðarar eitt nú í Íslandi, Noregi, Bretlandi, Vesturtýskalandi o. s. fr. Heima vanst neyvan ein króna.

Almannalóggávan var eisini av allari leið, um vit yvirhevdur kundu tosa um eina slíka.

Føroya fólk var mest alt fallið í fátt, tí alt sá so svart út.

Fyri borgum ráddu tá Sambandsflokkurin, Fólkaflokkurin og Sjálfstýrisflokkurin.

Ein flokkur fanst tí, sum í ramasta álvara tosaði um at koma føroyingum burtur úr hesi stakk-alastaðu; tað var Javnaðarflokkurin. Hann royndi í

mong ár at tala fólksins sak, men hansara hugsjónir vóru afturvistar av teim borgarligu. Tær vóru kallaðar ov viðgongdar og veruleikafjarar í hesi døpru tíð — m. a. tosaðu javnaðarfólk í álvara um at læna milliónir uttanlands til tess at byggja okkara egna nútímans veiðiflota. Sambands- og fólkafloksfólk kallaðu hetta sápublødur og »fantasifostur«. Tey skirdu javnaðarfólk at vera oyðsluvætti við ongum skili fyr figgjarmálum.

Afturhaldið trúttuði niður í fólk, at ein atkvøða til Javnaðarflokkin var tað sama sum at senda føroyska samfelagið út á sjógv figgjarmála.

Men í 1958 vildi veljarin ikki longur lurta eftir dómadagstalum sambands- og fólkafloksmanna. Hann tók stigið og valdi alternativt til

borgarligan politikk. Veljarin setti ein sterkan Javnaðarflokk inn á lögting. Hann fekk landsins leiðslu, og hann helt tað, hann lovaði.

190 milliónir kr. vóru læntar uttanlands. Fiskiskipaflostin varð endurnýggjaður, stásilig skip vórðu bygd, og allir okkara røsku sjómenn fluttu úr útleigdin heim aftur á egnan kjøl.

Føroyingurin fekk nýtt lívsmót. Hann fekk aftur tað neyðuga sjálvsálitið.

Tey av okkara, sum ikki kundu taka beinleiðis lut í vinnuligu úthyggingini av heilsuáðum ella elli, vórðu nú tryggjað manssmilg kor við tað, at almannalóggáva nú eisini kom at galda fyrri Føroyar.

Javnaðarflokkurin, sum hevði lovað so nógv, helt hvønn bókstav, og afturhaldsflokkanna spádómar um figgjarmálar vanlukkur

vóru gjørdar til skammar. Tverturímóti gjørdust tey komandi 22 árin tey gróðrarrikastu í Føroya søgu.

Vinnulívið blomstraði sum ongantið fyrr. Stórreiðarin varð útskiftur, og fiskimenninir sjálvir keyptu skipini.

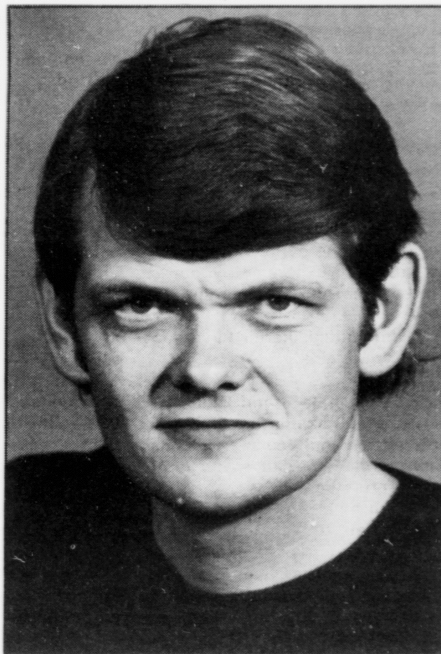
Bygdar fólk, fakfeløg og kommunur gingu saman í felag at byggja flakavirkir o. a. idnaðarfyrirtekur.

Vegir, havnaløg og lendingar vórðu gjørd um alt landið.

Skúlar vórðu bygdir úti í øllum økjum, soleiðis at øll børn nú kundu fáa framhaldandi lestur aftan á sjei skúlaskyldugu árin.

Arbeiði bleiv til allar arbeiðsførar hendur, og tey, sum ikki vóru arbeiðsfør, fingi almanna-veiting og endurútbýgving.

Landið varð demokratiserað. Øll skuldu hava sama møguleika at nýta tað, sum skaparin gav okkum. Vit skuldu øll lyfta í felag, men vit skuldu so sanniliga eisini nýta í felag.

Hetta var tað, sum bygdí Føroyar upp aftan á vesalastýrið undan 1958. Hetta er javnaðarpolitikkur.

Spádómar teirra borgarligu gingu sjálvsagt ikki út — tverturímóti gjørdist føroyski búskapurin sterkur og livifóturin millum teir hægstu í øllum heiminum.

Men hvat gjørdur afturhaldskreftirnar, tá tær sóu, hvussu væl javnaðarpolitikkurin hevði eydnast? Jú, teir brúktu somu gomlu tricksini. Teir júk-

aðu niður í fólk, at javnaðarmenn og kvinnur eru kommunistar — ateistar — tey vilja ófrælsi og diktatur — tey vilja centralisering — flokkurin er hopleysur í figgjarmálum o. s. fr.

Fyri at prógva okkara dugnaløysi í figgjarmálum tóku teir uttanlandsskuldina sum dømi. Roknistykki varð sett upp sum ein óhugnalig ræðumynd: HVØR FØROYINGUR FRÁ VØGGU Í GRØV SKYLDAR KR. 20.000 Í

Framhald á síðu 16